

C  
1  
t  
2  
C  
1  
1  
1  
HILBERT - NEJ! Jeg vil gerne slappe af ... Det er weekend ... ARHHH  
- LANG WEEKEND - det har været en hård uge, tusindvis af vigtige beslutninger, travl har man været ... ÅHHHARHHH (*sætter sig demonstrativt afslappet*) Så - så sidder jeg.  
REBEKKA - Vil du ikke ha et gnaveben.  
HILBERT (*blir forskrækket*) - Hvad?  
REBEKKA - Et gnaveben?  
HILBERT - Næ nej, nej tak, jeg har spist hjemmefra.  
*De sidder lidt.*  
HILBERT - Hvordan går det så ude i drivhuset?  
REBEKKA - Det går fint, der er masser af agurker og som en ny ting har jeg introduceret tomaten, for mig selv altså.  
HILBERT - Jamen så går det jo fremad.  
REBEKKA - Du er sikker på du ikke vil have et gnaveben Hilbert?  
HILBERT - Vi burde ærlig talt have mere at tale om.  
REBEKKA - Det er jo det jeg siger, men det er jo altid mig der skal finde på noget.  
HILBERT - Det er jo ikke rigtigt, desuden kan man jo dyrke sex hvis det er helt håbløst, det gør andre mennesker - men det tar du jo aldrig initiativ til.  
REBEKKA - Du ved godt jeg er genert anlagt.  
HILBERT - Ja det er du.  
REBEKKA - Du kan da bare forføre mig.  
HILBERT - Jeg har ikke lyst, jeg vil blive forført, det er min tur til at blive overrasket mens jeg står og hænger noget op på en opslagstavle, jeg har lyst til at vide, at du har tænkt: Jeg må hen og tage tøjet af ham, så jeg kan komme helt ind til ham, jeg bliver NØDT til at tage det hele af og tvinge ham ned på gulvet, han må ned og ligge, jeg må holde hans arme hårdt og fast så jeg kan vælte rundt på hans krop, det skal du tænke, men det gør du ikke - du - tænker: der står Hilbert og hænger et form for skema op på opslagstavlen, og du vil gerne forbi og hen til køkkenvasken hvor du har tabt en knap, du skal ha syet ind i din frakke, trist og kedeligt for mig at stå der med stiv og håbe på alt muligt; trist og kedeligt.  
REBEKKA - Jamen Hilbert, jeg kan da ikke vide du har stiv på...  
HILBERT (*må småtude*) - ÅHH - du er så uromantisk.  
REBEKKA - Jamen det er jeg da virkelig ked af.  
HILBERT (*ophidset*) - En kvinde må ikke tale sådan.

REBEKKA - Nej nej, men hvad skal jeg så sige.  
HILBERT - Du skal ikke sige noget - du skal bare gøre det.  
REBEKKA - Men hvordan?  
HILBERT - DET VED JEG DA IKKE.  
REBEKKA - MEN HVA SÅ?  
HILBERT - DET VED JEG IKKE.  
REBEKKA - MEN HVOR SKAL JEG SÅ GÅ HEN?  
HILBERT - JAMEN REBEKKA, du skal jo ikke gå.  
REBEKKA - Skal jeg ikke?  
HILBERT - Prøv og kys mig.  
*Hun bøjer sig ned over ham, det banker på. Måske der decideret skal være et samleje i luften; endelig efter 19 måneder.*  
HILBERT - Hvem er nu det?!  
*Rebekka kigger ud af vinduet.*  
REBEKKA - Det er John.  
HILBERT - Åh nej, det' løgn! Ikke din eksmand - ikke nu, ikke midt i weekenden - Rebekka - få ham væk, Rebekka sig han skal gå.  
*Hun vinker til John - det er for sent.*  
REBEKKA - Gå ud og lav noget kaffe, Hilbert.  
*John kommer ind.*  
JOHN - Forstyrrer jeg?  
REBEKKA - Nej. John, kom ind.  
JOHN - Det var mærkeligt, jeg for vild i området, jeg var på vej ned for at fiske, men så lå der pludselig en masse huse der hvor søen skulle ligge, jeg forstår det ikke, hvad er det for et signal man prøver at sende, Rebekka, som om der er en skjult meddelelse et eller andet sted, noget jeg ikke forstår???  
REBEKKA - Nej John, det tror jeg ikke der er, kom, sæt dig ned.  
JOHN - Nej nej, jeg står fint her.  
REBEKKA - Vil du ikke lige sidde ned og slappe lidt af, Hilbert er ude og lave en kop kaffe til dig.  
JOHN - Nej tak.  
REBEKKA - Sæt dig nu.  
JOHN - Nej, jeg vil helst ikke.  
REBEKKA - Du skal da sætte dig.  
JOHN - Nej.  
REBEKKA - Jeg er din ekskone jeg befaler dig at sætte dig ned.

C JOHN - Lad vær og rør mig.  
REBEKKA - Sæt dig!  
1 JOHN - Dårligt vejr i dag, man sku tro det aldrig blev sommer.  
t REBEKKA (*prøver at presse ham ned i en stol*) - Sæt dig så ned,  
z John.  
c JOHN - Så forstå det dog - jeg vil ikke!!!  
t REBEKKA - Hvorfor?  
l JOHN - Jeg vil ikke være en del af det.  
f REBEKKA - Være en del af hvad?  
· JOHN - Jeg vil bare ikke være med til at sidde i møbler, sådan er det bare - færdigt arbejde - slut, ikke mere samtale om det.  
· REBEKKA - ... du sad da altid ned da vi var sammen.  
· JOHN - JA! (*på svensk*) Just præcis ... og hvad kom der ud af det?  
· REBEKKA - Øm ja.  
· JOHN - Nej det var ikke så godt vel? OGVØ hvor er alle jeres børn henne? De er vel ikke gået hen og blevet voksne og flyttet hjemmefra?  
· REBEKKA - Aj, John, så hurtigt går tiden altså ikke John.  
· JOHN - Hvad ved man nu om dage, tiden går bare, og det er jo ikke altid man liige er klar over det vel? Man kunne jo være travlt optaget af noget andet. Eksempelvis husker jeg tydeligt, hvordan jeg engang ville luge et jordbærbed og skulle hente en rive i haveskuret. Da jeg kom ud var der gået fem år og man må spørge sig selv om hvad jeg lavede inde i det skur, men det får man jo aldrig at vide, det er jo det der er det uhyggelige, ligesom med den sø - hvor er den henne, hvem har taget den?  
· REBEKKA - Den er blevet hældt over i en anden sø.  
· JOHN - Nå ... men så må jeg jo finde den anden sø.  
· REBEKKA - Jamen der er ingen fisk i.  
· JOHN (*blir angst*) - Men hvad så med min fiskestang?  
· REBEKKA - Måske du skulle finde dig en anden hobby, John.  
· JOHN - Uhh, du ser forrygende ud, Rebekka.  
· REBEKKA - Synes du?  
· JOHN - Det gør du altid - tænk, at vi to engang har haft samleje.  
· Hilbert kommer ind, han har lyttet ved døren.  
· HILBERT - Goddag John.  
· JOHN - Goddag Hilbert.

HILBERT - Vil du ikke sidde?  
JOHN - Nej tak  
REBEKKA - Bare lad ham stå.  
HILBERT - Bare lad ham stå? Skulle vores gæst stå???  
REBEKKA - Lad ham nu være, han har det vist ...  
HILBERT - Nej det er da dumt, når vi nu har indkøbt de her fine dyre stole. De er jo helt specifikt købt til, at gæster kan sætte sig og føle sig velkomne.  
REBEKKA - Hvis nu manden ikke har lyst til at sidde ned, Hilbert.  
HILBERT - Jamen det er da bare nogen fjollede penge at gi ud, altså at købe sådan nogle fine gode stole hvis ingen vil sidde i dem, så ku vi jo bare ha nøjedes med to, men vi kan sælge dem, så får vi også råd til børnenes skoletasker.  
JOHN - Men jeg kan stille mig ved dem.  
HILBERT - Hvordan går det ellers? Du ser ikke godt ud, er du begyndt at drikke igen?  
REBEKKA - HILBERT!  
JOHN (*grædefærdig*) - GÅR DET ELLERS GODT - FANGET NOGEN FISK FOR NYLIG?  
HILBERT (*hoven*) - FISK??? HVAFFOR NOGLE FISK?  
JOHN - NÅ nej - havde glemt det, du er jo skytte, du skyder kun dådyr og den slags dyr der er svære IKKE at holde af.  
HILBERT - ~~Det er en meget ædel sport. Den er gammel og fyldt med kultur og vigtige sager, og så har den en meditativ virkning, skal du ikke have noget kaffe?~~  
JOHN (*ryster på hænderne*) - Tak som byder.  
HILBERT - Du tror ikke hellere du vil have en øl?  
REBEKKA - Hilbert for helvede.  
JOHN - JEG DRIKKER IKKE - DET ER INGRID - HENDES ÆGGESTOKKE ER FORSNÆVREDE.  
REBEKKA - HVAD?  
JOHN - VI KAN IKKE FÅ BØRN.  
HILBERT - Pjat og vrøvl - tror du ikke det er noget med din kost?  
REBEKKA - Kan du høre det, Hilbert, hører du dig selv?  
HILBERT - Jov ja.  
JOHN - JEG ER GÅET FRA HENDE - JEG ER ET SVIN - JEG KOM TIL DET.  
HILBERT - SVIN.